

עורך המשנה: כותוב יוש
הכתב הראשי: יהודה נבאי
העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן

השבועון המצויר לאינפורמציה

חוב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל")
ת.ד. 136, מל (ומני) 48785
מען המברקים: "עולמפרם"
מניל: העולם הזה כ"מ
מודפס:
דפוס ישראל בע"מ ת"א.

לפני חמש שנים ישבו שני טוראים של חסיבת גבעתי בבית ערבי כמעט נטוש (הפר) עושים נשואו בו והיחירו מה יעשו בתום המלחמה. אחרי דיון מקיף, בו נטרף כחצי תריסר אבטחים נטושים, הוחלטה להחליטה תנועת השנים יקחו סירה קטנה, יעלו עליה כמה מחברי החסיבה, בעלי עבר ימי, ויצאו למסע מסביב לעולם.

קרה להחלטה זו מה שקרה להרבה החל טוט שהוחלטו באותם הימים בין נבירישע ואום רשרש: היא התנדפה אל קיר המצוי אות. השנים ירדו מדרגה כטוראים בגבעת והסתפקו בתוצרים הפחות-מכובדים של עין רך וראש-מערכת של העולם הזה. אולם אין שהוא הוסיף החלום הימי לקנן קת'הכרתם. וכפי שמלמדים הפסיכולוגים, מסוכן מאד להזיק דברים בתת-ההכרה.

לפני כמה שבועות נכנס למערכת בחור מגודל-שירתו והציג את עצמו כיענקלה רכש, קבר צרות ישראלה. הסיפור בפיו: אחרי כמה חדשי עבודה על הסירה, אפסו כל ה"אמצעים" ששת החברים השקיעו את הפרוטה האחרונה שהיתה בכיסם, מכרו אופנועים ושיכונים, ועדיין חסר כסום גדול מאד ש"בעל" עזיו אי-אפשר לצאת להפלגה. אולם מנוי וגמור עם החבריה לא לפנות לשום מוכר ציבורי לשום מפלגה או אפילו לממשלה, למען לא תנוצל הפלגה לתעמולה פוליטית כל שהיא.

כמוצא אחרון החליט הצוות פה אחד לפי גות אל העולם הזה, שיגיש את העזרה. השי קול: ממוסד בלתי תלוי יחיד של צעירים ישראלים, לא היתה העזרה מלווה בכל הת"ק שפרוטה.
המערכת ברתמה כולה למיבצע הגדול. חב" ריה הפכו למיפקדה ימית, בה שחה שלום כהן (מלח מכשיר של הוד מלכותו, בקבשה) כדג במי אמבטיה. חשבונות של ציוד ימי עפו בשולחן לשולחן, נערך חיפוש קדחתני אחרי בארומטר, הושגה מצלמה.
ברור שהיה קשה לנו לשאת בכל העול הכספי לבדנו. אולם אסיד לא רצינו גם לפי תוח במגבית, לצאת למסע של שונרר. ישיב" נו, ועברנו על פני שמות כל האישים והחב" רות שכרנו אותם בתהליך עבודתנו. שקלנו למי האופי המתאים, ולמי אין. לו היית נוכח בדיון זה, היית לומר כמה דברים מענינים. לבסוף נערכה רשימה של ארבעה שמות. לטלפני אליהם, ביקשתי לקבלני לראיון של עשר דקות בדיוק, לפי ששום ניגשתי לכל אחד מהם, אמרתי לו: "הנה תמונת הסירה. הנה תמונת ששת החברים. הם זקוקים לכי סף. אם תעזור להם, לא תקבל שום תמורה. מוכן?"

בשני מקרים היתה התשובה: "לא!" ה"מועמד השלישי היה מרדכי מאיר, איש שיער

העולם הזה היה בשבילי הראוי של הארץ האית עם כל החושי המהפכני שבה, עם כל הדברים יוצאי הדופן שבה. בקראי את העולם הזה הייתי מניח את כל הדברים אשר למענם חונכתי עוד בחיילי זכ"ל הלוח לבניית הארץ וחלוצי הקמת המדינה חרשה בלוד העם היהודי הקם לתחייה. ואילו עתה... אני מאי-חן ששי כי הנליון הראשון לפי המתכנת החרשה היה

יצחק אשל ושמוליק, ירושלים
העולם הזה היה בשבילי הראוי של הארץ האית עם כל החושי המהפכני שבה, עם כל הדברים יוצאי הדופן שבה. בקראי את העולם הזה הייתי מניח את כל הדברים אשר למענם חונכתי עוד בחיילי זכ"ל הלוח לבניית הארץ וחלוצי הקמת המדינה חרשה בלוד העם היהודי הקם לתחייה. ואילו עתה... אני מאי-חן ששי כי הנליון הראשון לפי המתכנת החרשה היה

הצורה החדשה

כקוראים ותקיים של השבועון כרצוננו לה- בעת את נרשי הערכתנו למערכת על התקדמותה כפייתו העתון. לשיא הנעמם במנות השער של צרינאק (העולם הזה 820). עלינו לציין שממרו נת שער זו עולה על תמונות השער של טיים האמריקאי.
יצחק אשל ושמוליק, ירושלים
העולם הזה היה בשבילי הראוי של הארץ האית עם כל החושי המהפכני שבה, עם כל הדברים יוצאי הדופן שבה. בקראי את העולם הזה הייתי מניח את כל הדברים אשר למענם חונכתי עוד בחיילי זכ"ל הלוח לבניית הארץ וחלוצי הקמת המדינה חרשה בלוד העם היהודי הקם לתחייה. ואילו עתה... אני מאי-חן ששי כי הנליון הראשון לפי המתכנת החרשה היה

באים ומנישים לי משהו חדש. נכון - הוא יותר טוב ומוקדש לו יותר עמל. אבל משך כמה שבועות ארטון נגדו. עד שגם הוא יהסוד ירד מוכר ומלכב.
שמואל גולדין, חיפה
זה כבר שנים שאיני זוכרת ויכוח כה ער על העולם הזה - בעיקר הודות לשער החדש. אני כשלעצמי מוצאת אותו מאה אחוז - ואני לא מתארת לעצמי איזה שבועון אחר שאפי שר לקרוא אותו במקומו.
נחמה לויך, תל-אביב
מיבצע 50%
אינני רוצה להביע את דעתי על מיבצע 50% כשלעצמו אולם דבר אחד שקשור בו ראוי לציין: שתי המודעות האחרונות - על המפגשים ועל ז'וקוב. צירוף נאה של המועיל (לעיתון) וה"מענין" (לקוראים).
אברהם כהן, ירושלים
הפרסים שהקצבתם לקוראים המכילים מיני יים הם, לדעתי, דבר מכוון. הסכרה במודר הע"ר, לד, למשל, היתה מועילה הרבה יותר מאשר הצורה האמריקאית הנוהגת...
גיורא פלגמן, ירושלים
האם זוהי שיטה להפצת העתון? האם לא יכולתם לפעול בצורה אחרת ולממש עלייתו כד את רוח ההתנדבות ולקשש מהקוראים לעזור לעי תנועתנו? ללא שבר בצד? בטוחני שרבים מן הקוראים היו מוכנים להתיים מנויים לשבועון גם ללא שבר או פרסים.
אליהו פלוטקין, תל-אביב
אם סרן נדעון נרזון (העולם הזה 820) יר:ת במשלוח ציקים לתנועתם הנכבד יחסו הר" בה לבנים לשיכון שלו.
רנה אייזנל (מטיאס) מגדל-אשקלון
לא על הסיכון לבדו יחיה החייל.
ישנו משרב מיני
שמחתי לקרוא (העולם הזה 821) על סירתת מארמיה בקשר למשבר המין בקרב הנוער. אכן הדבר הוא בעתו כי אצל רבים מהבחורים הניעון מים עד נפש.
הברי אליהו ב. הנו בחור בן 28. מאז עלו זו ארצה, לפני 20 שנה כערך, לא קיים יחסי מין בקביעות או ברציפות כלשהי עם אשה. לפני כחודשים מנה לרופא עצבים, כי הניניו שהיה עומד לפני המומטות. הרופא יעץ לי בפשטות: "עליך להיות חי מין".
"היכן?" שאל חברי.
"הרי אין בתי בושת בארץ ובה הערות כאן הולכות רק עם בעלי מכונות פרפרות ואורגים מלאים." על זה ענה הרופא במשיכת כתפיים ולק חזר ויעץ: "עליך להיות חי מין - אחרת אתה אדם אבוד." ה"ר" פנה למשרד הבריאות והתאונן שם לפני אחר הרופאים. גם רופא זה יעץ לו להפסיק מעט מיני באיזה מקום. אבל היכן? זאת גם הוא לא ידע והוא הוסיף: "בינינו לבין עצמנו, היש" טונות משחקים מישחק של בתי-עונה; הם יודעים כי בלי חי מין נורמליים אין סכויים לניל" מה דור כריא, אבל יתר עם זה אינם מוכנים לע" שות דבר נפתלעלים פשוט מכל הכעיה. כאילו לא היתה קיימת".
משונה שאפילו המרינות הקמוליות הארוכות, בצרפת ואיסלנד, התחשבו כבעיה והן מרשות בגלוי או בחדר. קיום של מוסדות רשמיים או לא-רשמיים.
דוד לבני, גבעתיים
מי סוף-סוף?
אני כבר לא מבין אתכם. קודם אתם נותנים שער על מאיר יערי. אחר כך שער שני על דב יוסף. מי וא, סוף-סוף, המנויה המשפיע עליכם?
יהודה פרחי, תל-אביב
לא דב ולא יערי
מי אשם במרור?
במאמרם, "המרור, דרך הכינוי של הנחתים" (העולם הזה 817) תקפתם את הנוער בעמדתם על ריקנותו והקדדו כל אידיאלים. אני מסכימה את אתכם כי כן הוא. אך אל לא תאשימו את הנוער, כי לא הוא האשם בכך. אשמים בכך מנהיגי המפלגות בארץ אשר לא מבינים כלל וזו לחינוך הנוער, אם לא למפגנתם הם. אשם גם אותו דור קודם, אותם אנשי פלמ"ח, אשר קיבלו הכשרתם מאנשים אחרים, שחינוכו אותם למטרה מסוימת והקדישו להם זמן. מן הראוי שאנשים אנשים שחונכו כה ופה יקראו מנינים: לחינוך הבאים אחריהם.
רינה יעקבסון, תל-אביב
...צדקתם בככתכם על מנהיגי חרות שהתרגנו ואינם מוכנים לפעול בתחום לנאומיהם הפוליטיים. אך אל תשאו את ד"ר שייב למהנינים אליה... לאנשי ממשלת ישראל המתרומה מסמכי מערכת מופלג ורשימת מנינים: אך לצורך עוד שם ל"ר שימה. לא מנוי - אך שייכיים מסוכן.
ה. אמסטרדם. פתח תקוה
אני מפתח לצאת מפגח בוני - רצחתי, ירצחתי פצצה בצירות הרויטים והציקת. אני המנף השחור. הלבו והשקוף, אני חבר המחחרת, ורקתי פצצה במשרד החינוך, שרשתי מנינות, הצתי אטליוס... להתראות ככתמים...

העולם הזה (801). שלום כהן, שכתב, בשעתו, את הכתבה עליו, התרשם שהאיש ישר, מת' כהן באמת למה שהוא אומר. הוא לא אוכזב. בשיחה שארכה. פחות מרבע שעה הונח על השולחן ציק שמן מאד. את הסכום קבענו אנחנו.

המועמד הרביעי היה אברהם קריצני. הוא הפסיק אותי כבר במשפט השלישי, שאל מלה אחת: "כמה?" נקבתי את הסכום. התשובה: "בסדר, תקבלו את זה מחר בש" עיה עשר". וכך היה. כשיצאתי מן החדר בנה הערייה היפה, הסתכלתי בשער. הראי יין ארך בדיוק שש דקות.

כשיצאה הסירה את הנמל, נגולה אכן מלב כולנו. קשה היה להאמין שאחרי ככלות הכל יצא הענין לפועל.
העפנו מבט בחברינו למקצוע, העתונאים. כל העתונים היו מיוצגים. שאלנו איש את רעהו: "האם יזכירו כי היה להעולם הזה חלק צנוע במפעל זה?" התעברתי. על המש לירות שלא יזכירו. סמכתי על צרות-הלב המקצועית.

המשקל הירות נמצאות כרגע בכיסי: אף עתון אחד לא הוזכר. אולם לירה אחת הפ' דתי: קול ישראל מסר במלואו את שידורו של מפקד הסירה, שכלל כמה מלים חמות של תודה לעתון.
אולם התודה האמתית באה במוצאי-שבת. בקולנוע הוצג יומן כרמל על הפלגת הסירה. הקהל, שהסתכר באדישות בכל המאורעות הרשמיים של אותו יומן, פרץ באופן ספונטני במחאות כפיים סוערות כשעלתה ישראלה על המסך. המיבצע כהה שרשים בלב ההמונים. הם הבינו אותו.

אישיות הקרובה לממשלה גנשה אותי הש' בוע, והתפללה עלי: "איני מבין אתכם. ורקו לכם פצצה במערכת. פצעו איש. גנבו את הגיפס שלך. והנה, אחרי כל אלה, כשהממש' לה תופסת את הטרוריסטים, ומשתמשת ב"אמצעים קצת חריפים, אתם יוצאים להגן על מופצצים!"

דומני שהיתה בדברים אלה מחמאה רבה. לא קל להיות אויביקטיבי כלפי אדם שאתה חושד בו שגנב את גיפס. באמת שלא. אולם בריאות המדינה שקולה אפילו כנגד גיפס הקרוב ללבך, גם כנגד רגשי הנקמה של ה מופצץ. שהיה אם תחוסל לריאות זו, מי יודע מינין תיפולגה הפצצות?
לעולם לא נגן על טרוריסטים. אולם נגן על החוק, גם ביחס לטרור.
הלהבות שבקעו השבוע ממכוניתו של חבר מערכת שני, בירושלים, מוכיחות כי יכול זה להיות תפקיד כפוי טובה מאד.

העולם הזה היה בשבילי הראוי של הארץ האית עם כל החושי המהפכני שבה, עם כל הדברים יוצאי הדופן שבה. בקראי את העולם הזה הייתי מניח את כל הדברים אשר למענם חונכתי עוד בחיילי זכ"ל הלוח לבניית הארץ וחלוצי הקמת המדינה חרשה בלוד העם היהודי הקם לתחייה. ואילו עתה... אני מאי-חן ששי כי הנליון הראשון לפי המתכנת החרשה היה

השבועון המצויר לאינפורמציה

פסוק הדולאר
אם אין אני ל"י, -
מי ל"י?
(ואם לא בשער הרשמי -
אז כמה?)
הודעה
כינוס היסוד של המפ"
לגה האנטי-שמית הישרא"
לית יתיקים בשבוע הבא
באיצטדיון התל-אביבי, לא
יוכנסו למקום למעלה מ"
70,000 חברים. המטרה
תשמור על השערים מפני

יעקב אחימאיר, שיכון העתונאים, ר"ג
אם ירצה הש"ת.
היכן הרובץ?
אינני יודע אי ויקפור מיוזאן באמת רצה או לא. איני גם מוסמך לרזן אם דברי אליעזר בר' לכ (העולם הזה 820) נכונים או לא. אולם יש גם אנשים המוסמכים לקבוע זאת - המטרה? והם חייבים לומר להם שבוטעו. מדוע הם שותי קים?
שמואל פישמן, חיפה
לפי דעתי, אין ההוכחות של קר ברילב משכ' נעות
יצחק יחרוס, מעבדה ד' טירה
האמנם נכון להקדיש חמשה עמודים תמימים לפרשת רצח שאהם מוצאים את פעולת המש"ה בהן לבלתי-צודקת. על סמך הוכחות של חובב ש' אינו רלוית ביות? היכן צוודק אותו בלש חר' כב - או שיראה את כותו וימצא את הפושע, ואחריכך ישימין.
ס"ג"מ מתן יואל, צה"ל
זוהי הצרה עם משטר-חיים אשר כל יסודו הוא להאשים מישהו עבור כל פשע. אם תופסים אן האיש הנכון - מה טוב. אם תופסים איש לא נכון - למה זה איכפת?
הנה שמיר, טבריה
מן הסתם לאיש הלא-נכון.
על נערת בתי-ים
קראתי את כל מאמריכם על חנה בתיים (הער' 25 היה 821). ישנם שם על הצדדים הנוגעים כרבה. אולם איני יודע מה מסקנתכם. להתרחק (כדריבירה) או לא להתרחק?
דוד גוטהרף, תל-אביב
הנה השאלה אשר הקורא גוטהרף לעמנו חייב לענות עליה.
אם נוהרים רבים לחופה של נחמה משוכנעי שלא בללל זיהום ימה של תל-אביב, אני עצמי לא חוזתי עדיין חולה ומזוהם מדי התחצוץ שם. הפיכה שנוכעים רחוק היא משום שחוף ה"ל אביב מלא ורחוס (המורכב בשבתות).
מרבית דן, צה"ל
נערה המודה בכניסה מוסיפה הרבה יותר ל" מוראל ולמצב-הרוח משרה מהקרים על המו"י. נינת כומיני, אם לקבוע כללי, היתה אומר לכם: יש צורך לספל יותר בנושאים מופשטים. אברהם ליברמן, חולון
עם דגש מיוחד על האמת הערומה?
הסיפור שלא נכתב
ביום חמישי התאכזתי קשות. קויתי למצוא בהעלפם הזה רשימה או מאמר כלשהו על (מיני) שיה הנכודר (ש"ל) ס"ג"מ דב וינצבורג. מתפלא אני שעתנו כמו שלכם, שמדיר השתדל לא רק לע" תוח בקורת אלא גם להראות את הצדדים הח' ביים של הנוער הישראלי, לא סרה להביא דם רשימה על המעשה הנ"ל.
נסים פרחי, רמת-גן
האם חושבים אתם כי את בני הנוער לא כע" יינת פרשת מטוסי הסילון שהניעו?
ברוך אברמזון, ירושלים
העולם הזה היה תמיד מוכן לתת לקוראיו כיוני מלא בטחון זה, שהוא אחד החינוכים בחיי הנוער והמדינה - אם אינו יכול, אין זה מחוסר רצון ומאמצים. לא בו האשם.
משפט שמחון
קראתי את הרשימה בנוגע למשפט הרס"ר שמי חזן ועלי לציון כברכת ובקורת רוח את הצורה הנאי. שבה נמסרו הדברים לקהל, הן מנקודת ראות החיכו והן מנקודת ראות הצורה.
אשר לויצקי, עו"ד ירושלים
עמוס היה שם
בכתבתכם על יום הנדוד השני של הכרינה (העולם הזה 820) ציינתם כי אחד מקציני הגיון לשעבר, עמוס בנזריון, לא הופיע. אני מספיק מנין לכך ידעתי זו היות ונפגשתי עם עמוס ב"ן בנזריון בעיניו. זה ובמקרה ישנו בידי בתיים ההומים עם חתימת שמו לזכרו, בעמודת החימת ידירים לזכרו.
ברוך גמלי, יפו
איזו הטרחתם את עצמכם ונוכחתם, הייתם ו"ר אים מיד כי עמוס בנזריון היה נוכח כל זמן הכנס.
האב קבליך, תל-אביב
שני יציגי העולם הזה שנכחו בנוסד לא נתקלו בעמוס, שנבראה הצניע את עצמו.
עידן מאינגר
בזמן האחרון החליטתם להדפיס יותר ויותר כ"ר תרות ויצמטות באנגלית. אני בקי בצרפתית וכ"ר מנית - האמנם עלי ללמוד אנגלית כדי להבין את עמוסם במלואו?
ד"ר ש. גולדשטיין, תל-אביב
O. K. זה לא קרא' שנית. Sorry.

העולם הזה (801). שלום כהן, שכתב, בשעתו, את הכתבה עליו, התרשם שהאיש ישר, מת' כהן באמת למה שהוא אומר. הוא לא אוכזב. בשיחה שארכה. פחות מרבע שעה הונח על השולחן ציק שמן מאד. את הסכום קבענו אנחנו.

המועמד הרביעי היה אברהם קריצני. הוא הפסיק אותי כבר במשפט השלישי, שאל מלה אחת: "כמה?" נקבתי את הסכום. התשובה: "בסדר, תקבלו את זה מחר בש" עיה עשר". וכך היה. כשיצאתי מן החדר בנה הערייה היפה, הסתכלתי בשער. הראי יין ארך בדיוק שש דקות.

כשיצאה הסירה את הנמל, נגולה אכן מלב כולנו. קשה היה להאמין שאחרי ככלות הכל יצא הענין לפועל.
העפנו מבט בחברינו למקצוע, העתונאים. כל העתונים היו מיוצגים. שאלנו איש את רעהו: "האם יזכירו כי היה להעולם הזה חלק צנוע במפעל זה?" התעברתי. על המש לירות שלא יזכירו. סמכתי על צרות-הלב המקצועית.

המשקל הירות נמצאות כרגע בכיסי: אף עתון אחד לא הוזכר. אולם לירה אחת הפ' דתי: קול ישראל מסר במלואו את שידורו של מפקד הסירה, שכלל כמה מלים חמות של תודה לעתון.
אולם התודה האמתית באה במוצאי-שבת. בקולנוע הוצג יומן כרמל על הפלגת הסירה. הקהל, שהסתכר באדישות בכל המאורעות הרשמיים של אותו יומן, פרץ באופן ספונטני במחאות כפיים סוערות כשעלתה ישראלה על המסך. המיבצע כהה שרשים בלב ההמונים. הם הבינו אותו.

אישיות הקרובה לממשלה גנשה אותי הש' בוע, והתפללה עלי: "איני מבין אתכם. ורקו לכם פצצה במערכת. פצעו איש. גנבו את הגיפס שלך. והנה, אחרי כל אלה, כשהממש' לה תופסת את הטרוריסטים, ומשתמשת ב"אמצעים קצת חריפים, אתם יוצאים להגן על מופצצים!"

דומני שהיתה בדברים אלה מחמאה רבה. לא קל להיות אויביקטיבי כלפי אדם שאתה חושד בו שגנב את גיפס. באמת שלא. אולם בריאות המדינה שקולה אפילו כנגד גיפס הקרוב ללבך, גם כנגד רגשי הנקמה של ה מופצץ. שהיה אם תחוסל לריאות זו, מי יודע מינין תיפולגה הפצצות?
לעולם לא נגן על טרוריסטים. אולם נגן על החוק, גם ביחס לטרור.
הלהבות שבקעו השבוע ממכוניתו של חבר מערכת שני, בירושלים, מוכיחות כי יכול זה להיות תפקיד כפוי טובה מאד.

העולם הזה היה בשבילי הראוי של הארץ האית עם כל החושי המהפכני שבה, עם כל הדברים יוצאי הדופן שבה. בקראי את העולם הזה הייתי מניח את כל הדברים אשר למענם חונכתי עוד בחיילי זכ"ל הלוח לבניית הארץ וחלוצי הקמת המדינה חרשה בלוד העם היהודי הקם לתחייה. ואילו עתה... אני מאי-חן ששי כי הנליון הראשון לפי המתכנת החרשה היה

השבועון המצויר לאינפורמציה

פסוק הדולאר
אם אין אני ל"י, -
מי ל"י?
(ואם לא בשער הרשמי -
אז כמה?)
הודעה
כינוס היסוד של המפ"
לגה האנטי-שמית הישרא"
לית יתיקים בשבוע הבא
באיצטדיון התל-אביבי, לא
יוכנסו למקום למעלה מ"
70,000 חברים. המטרה
תשמור על השערים מפני